ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 31. března 2021 v senátě složeném z předsedy JUDr. Čestmíra Dudy a soudců JUDr. Vladislava Topiarze a JUDr. Pavly Růžičkové **odvolání obžalované Silvie K. a státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Ostravě proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. listopadu 2019, č. j. 6 T 168/2017-5156

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno d) odstavec 2 trestního řádu a s přihlédnutím k § 261 trestního řádu se z podnětu odvolání obžalované Silvie K. **zrušuje** napadený rozsudek ohledně obžalované Silvie K. a odsouzeného Petra K. ve výroku o vině pod bodem 1) a ve výroku o trestech ohledně těchto obžalovaných.

S přihlédnutím k ustanovení § 259 odstavec 3 trestního řádu se **nově** rozhoduje takto:

Obžalovaní

Petr K., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, s adresou pro doručování xxx,

Silvie K., (rozená J.), narozená xxx v xxx, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

se dle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťují obžaloby** státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě ze dne 20.9.2017, sp.zn. 1 ZT 14/2016, která jim kladla za vinu, že

v přesně nezjištěné době do 06.05 hod. dne 2. 2. 2016 na přesně nezjištěných místech v České republice, a od 4. 10. 2009 zejména ve své provozovně v areálu společnosti xxx, vykoupili od neznámých osob motorová vozidla koncernu Volkswagen, nebo jiných značek, případně díly

z těchto vozidel, a následně sami, příp. na základě jejich pokynu jimi zaměstnané osoby, tato motorová vozidla, příp. díly z nich, rozebrali na díly použitelné k dalšímu prodeji, přičemž z dílů, které byly opatřeny VIN kódy a dalšími identifikačními štítky, tyto odstraňovali, příp. znehodnocovali, aby nemohl být zjištěn jejich původ, přičemž takto získali nejméně tyto díly:

- 10 ks airbagů do volantu se znakem Škoda s odstraněnými štítky s číslem vydaných dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce bytu č. 12 v xxx,
- páté dveře z vozidla Škoda Fabia se seškrábaným identifikačním číslem na skle odňaté dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to venkovní plochy o neznámé výměře, jež je situována po pravé straně haly k oplocení,
- veškeré využitelné autodíly k prodeji umístěné na skeletu vozidla zn. Škoda Felicia Combi (tmavě červené barvy), vydané dne 9. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to venkovní plochy o výměře 150 m^2, jež je situována vlevo za halou,
- převodovka s vybroušeným výrobním číslem vydaná dne 9. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to venkovní plochy o výměře 150 m^2, jež je situována vlevo za halou,
- motor se sklepaným výrobním číslem odňatý dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to venkovní plochy o výměře 100 m^2, jež je situována vpravo za halou,
- motor se zbroušeným výrobním číslem vydaný dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 260 m^2 v Xxx,
- převodovka s vybitým výrobním číslem s nápravou vydaná dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 260 m^2 v Xxx,
- motor se zbroušeným výrobním číslem vydaný dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 260 m^2 v Xxx,
- 2 ks plastových dílů interiéru s poškozenými nebo odstraněnými identifikačními štítky vydané dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 260 m^2 v Xxx,
- 50 ks dveřních modulů s poškozenými nebo odstraněnými identifikačními štítky odňatých dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 17 m^2 a 8 m^2 v Xxx,
- 3 ks bočních hlavových airbagů s odstraněnými identifikačními štítky odňatých dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 17 m^2 a 8 m^2 v Xxx,
- palubní deska se strženými identifikačními štítky odňatá dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 17 m^2 a 8 m^2 v Xxx,
- dveřní modul se strženými identifikačními štítky odňatý dne 8. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor o výměře 17 m^2 a 8 m^2 v Xxx,
- airbag z volantu se znakem Škoda se seškrábaným výrobním číslem vydaný dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to autobusu bez RZ světle fialové barvy,
- čalounění – výplň z předních pravých dveří šedé, vydané dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,
- čalounění – výplň z předních pravých dveří světlé, vydané dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,
- čalounění zavazadlového prostoru šedé barvy, vydané dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,

- čalounění zavazadlového prostoru šedé barvy, vydané dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,
- čalounění stropu vozidla světlé barvy, vydané dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,
- odkládací schránka z palubní desky černá, vydaná dne 2. 2. 2016 při domovní prohlídce rodinného domu bez čísla popisného v xxx,
- 12 ks airbagů bez výrobního čísla a označení odňatých dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to garáže č. 819 ve xxx (nalezených v zelené přepravce),
- 11 ks airbagů z volantu bez výrobního čísla odňatých dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to garáže č. 819 ve xxx na ulici xxx (nalezených ve žluté přepravce),
- volantový airbag s odstraněným číslem odňatý dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to garáže č. 819 ve xxx na ulici xxx,
- střešní okno Touareg bez štítku odňaté dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to garáže č. 819 ve xxx na ulici xxx,
- střešní okno Superb bez štítku odňaté dne 2. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to garáže č. 819 ve xxx na ulici xxx,
- autorádio zn. Škoda Auto Stream MP3 bez štítku s výrobním číslem vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- autorádio zn. Škoda Auto Symphony bez štítku s výrobním číslem vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx
- 3 ks autorádií Škoda Auto Symphony s vybroušeným výrobním číslem vydaných ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- autorádio Škoda Auto Blues s vybroušeným výrobním číslem vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 6 ks airbagů se znakem Škoda z volantu bez štítku vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- airbag se znakem VW z volantu vydaný ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- nárazový senzor vydaný ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- palubní deska se seškrábaným výrobním číslem vydaná ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 2 ks hlavových airbagů se seškrábaným výrobním číslem vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,

- 14 ks stropnic s odstraněnými štítky vydaných ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 73 ks plastových dílů interiéru s poškozenými identifikačními štítky nebo bez identifikačních štítků vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 5 ks dveřních modulů s poškozenými identifikačními štítky nebo bez identifikačních štítků vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 18 ks airbagů spolujezdce se strženými identifikačními štítky vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- 32 ks airbagů z volantu se strženými identifikačními štítky vydané ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx,
- palubní deska s odstraněnými identifikačními štítky s nápisem Galaxy vydaná ve dnech 3. 2. 2016 a 5. 2. 2016 při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostorů o celkové výměře 560,4 m^2 v xxx

tedy díly v celkové hodnotě 229 000 Kč, načež poté tyto tzv. „očištěné“ díly nabízeli k prodeji,

čímž měli spáchat přečin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019, neboť žalovaný skutek není trestným činem.

II. Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu pod bodem 1) byli obžalovaní Petr K. a Silvie K. uznáni vinnými přečinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 a obžalovaný František K. přečinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019.

Obžalovaný Petr K. byl za tento přečin a sbíhající se trestné činy z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2017, sp. zn. 11 T 33/2017, který nabyl právní moci téhož dne, právně kvalifikované pod bodem 1 jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a pod bodem 2 jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, a dále za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu ve Frýdku-Místku, sp. zn. 6 T 26/2017, ze dne 28. 3. 2017, jež nabyl právní moci dne 5. 4. 2017, podle § 175 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku, odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku mu byl současně uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let a 6 měsíců. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalovanému Petru K. dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu živnostenského podnikání v oboru činnosti velkoobchod a maloobchod a v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích s předmětem podnikání

v oboru velkoobchod a maloobchod ve výměře 2 let a dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku trest propadnutí věci, a to 1 ks kovového páčidla stříbrné barvy, jež je uloženo na Policii ČR, Městské ředitelství policie Ostrava, Územní odbor SKPV, 5. oddělení obecné kriminality Mariánské Hory, Strmá 1074/14, Ostrava, u č. j. KRPT-275545-11/TČ-2016-070775. Současně byl u obžalovaného Petra K. zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Frýdku-Místku sp. zn. 6 T 26/2017 ze dne 28. 3. 2017, jež nabyl právní moci dne 5. 4. 2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla pokladu a výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 8. 2017, sp. zn. 11 T 33/2017, který nabyl právní moci téhož dne, jakož všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla pokladu. Obžalovaná Silvie K. byla podle § 216 odstavec 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, který jí byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců. Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalované Silvii K. dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu živnostenského podnikání v oboru činnosti velkoobchod a maloobchod a v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu či člena statutárního orgánu v obchodních korporacích s předmětem podnikání v oboru velkoobchod a maloobchod ve výměře 2 let. Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku byl obžalované Silvii K. a Petru K. uložen trest propadnutí věci, a to spoluvlastnického podílu ve výši ½ na věcech vyjmenovaných v napadeném rozsudku na straně 6-9 (výroková část rozsudku krajského soudu).

Obžalovaný František K. byl pod bodem 2) napadeného rozsudku uznán vinným přečinem legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019.
Dle skutkových zjištění okresního soudu se vytýkaného jednání dopustil tím, že:

v přesně nezjištěné době od 1. 1. 2012 do 30. 6. 2015 v Moravské Ostravě na ul. Sládkova č. 3245/38, v areálu společnosti xxx, jako pracovník obviněných Silvie K., narozené xxx, a Petra K., narozeného xxx, na základě jejich pokynu, rozebral přesně nezjištěné množství motorových vozidel koncernu Volkswagen (zn. Škoda, VW, Audi, příp. jiná), které jeho zaměstnavatelé předtím zakoupili, na díly použitelné k dalšímu prodeji, ze kterých následně odstraňoval VIN kódy a další identifikační štítky, aby nemohl být zjištěn jejich původ, a rovněž, na pokyn obviněných Silvie a Petra K., toto prováděl i u jimi zakoupených použitých autodílů, přičemž toto vykonával s vědomím, že rozebíraná motorová vozidla, příp. jejich jednotlivé díly, pocházející z trestné činnosti, načež obvinění Silvie a Petr K. tyto tzv. „očištěné" díly prodávali neztotožněným osobám, příp. společnostem, ve své provozovně v areálu společnosti xxx, se sídlem xxx, přičemž z tohoto prodeje získali finanční hotovost v přesně nezjištěné výši.

Podle § 216 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 byl obžalovaný František K. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců. Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců.

Naproti tomu byli obžalovaní Petr K. a Silvie K. pod body 2-17) a18) napadeného rozsudku dle § 226 písmeno b) trestního řádu zproštěni obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 1 ZT 14/2016, a to Petr K. pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti dílem dokonaný dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního zákoníku (2-17) a přečin podílnictví dílem dokonaný podle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, dílem nedokonaný dle § 21 odstavec 1 k § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku ad 18) obžalovaná Silvie K. pro přečin legalizace výnosů z trestné činnosti dílem dokonaný dle § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), písmeno b) trestního

zákoníku, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu dle § 21 odstavec 1 k § 216 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a), b) trestního zákoníku (ad 2-8 a 10-17) a přečin podílnictví dílem dokonaný podle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, dílem nedokonaný dle § 21 odstavec 1 k § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku (ad 18), neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

2. Proti rozsudku pod bodem 1) si podala odvolání obžalovaná Silvie K. ,do zprošťujícího výroku státní zástupce, který podal odvolání rovněž do výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému Františku K., a to v jeho neprospěch.

3. Obžalovaná v rámci podaného odvolání namítla, že během rozsáhlého dokazování prováděného v průběhu hlavního líčení nebylo prokázáno, že by naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti, jak jsou tyto uvedeny v § 216 odst. 1 trestního zákoníku. Materiálním znakem přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti je zastírání původu věci, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky nebo v cizině. Samotné odstranění identifikačních znaků věcí, pokud není jednoznačně prokázáno, že věc byla získána trestnou činností a současně osoba, která odstraní identifikační znaky, věděla, nebo mohla vědět a byla s tím srozuměna, že věc byla získána trestnou činností, nenaplňuje skutkovou podstatu přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti. Ve vztahu k věcem uvedeným ve skutkové větě napadeného rozsudku však nebylo prokázáno, že se jedná o konkrétní věci získané trestným činem. Většinu těchto věcí totiž není možné přiřadit k jakémukoliv konkrétnímu vozidlu, neboť z výroby nemají jakékoliv evidenční znaky, které by bylo možné ke konkrétnímu vozidlu přiřadit, a u těch věcí, které identifikační znaky mají, toto prokázáno nebylo. Samotné odstraňování identifikačních štítků nenaplňuje skutkovou podstatu přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti, neboť naplnění skutkové podstaty tohoto přečinu vyžaduje splnění obou podmínek současně, musí se tedy jednat o odstraňování identifikačních znaků u věcí, které byly získány trestnou činností, tzn., muselo by se jednat o odstraňování identifikačních znaků u konkrétních dílů, které měly původ v trestné činnosti. Toto však v napadeném rozsudku uvedeno není, díly specifikované ve skutkové větě napadeného rozsudku nejsou přiřazeny k vozidlům, které by se staly předmětem trestného činu, a provedeným dokazováním nebyl ani prokázán způsob nabytí těchto dílů obžalovanými Silvií K. a Petrem K. Silvie K. v rámci své obhajoby uvedla, že identifikační štítky na náhradních dílech, se kterými obchodovala, byly odstraňovány pro to, aby zákazník nebyl schopen určit rok výroby, neboť o starší náhradní díly neměli zákazníci zájem, a to i v případě, že se jednalo o díly plně funkční. Odstraňování identifikačních štítků pak z tohoto pohledu mohlo naplnit znaky přestupku dle předpisů chránících spotřebitele, ale rozhodně nenaplňovalo skutkovou podstatu přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti. Pokud by se obžalovaná měla dopustit přestupku, pak je tento delikt promlčen. Provedeným dokazováním tak nebyla prokázána vina obžalované Silvie K., tedy to, že vědomě obchodovala s náhradními díly pocházejícími z trestné činnosti, nebo že by alespoň byla srozuměna s tím, že obchoduje s náhradními díly, které mohou mít původ v trestné činnosti. Jak vyplývá z provedeného dokazování, náhradní díly, se kterými obchodovali obžalovaní, pocházely z vrakovaných vozidel, tedy vozidel, ze kterých byly vytěženy využitelné náhradní díly a následně byly zbytky vozidel standardním způsobem likvidovány jako odpad. Tímto způsobem jsou likvidována vozidla, která jsou obvykle buď příliš stará na to, aby se majiteli vyplatilo tato opravovat a udržovat v provozu, např. proto, že došlo k závadě na drahém náhradním dílu, jehož hodnota dosahuje hodnoty vozidla, nebo je vozidlo poškozeno havárií a cena opravy vozidla po havárii by přesáhla hodnotu vozidla. Případně, jak to praktikovali obžalovaní, jedná se o vozidla z Velké Británie s pravostranným řízením, u kterých zejména podvozkové díly a díly hnacího ústrojí jsou použitelné i pro vozidla provozovaná v ČR, přičemž se jedná o vozidla poměrně nová, ale s ohledem na pravostranné řízení obtížně provozovatelná v kontinentálních zemích Evropy. Pravděpodobně většina starších vozidel byla v minulosti jejich majiteli, přičemž se zpravidla jedná o druhé a další majitele v pořadí, opravována v neznačkových servisech s využitím náhradních dílů „z druhé ruky". V takovém případě však nelze vyloučit, že ve vozidle legálního vlastníka, který se rozhodne své

vozidlo „zrušit“ tím způsobem, že ho jako celek prodá na vrakoviště, neboť tak dostane alespoň nějaké peníze a nemusí hradit náklady na ekologickou likvidaci, se vyskytuje náhradní díl, který v historii vozidla byl namontován do vozidla některým z předchozích vlastníků, přitom však kdysi pocházel z trestné činnosti. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, obžalovaní Silvie K. a Petr K. při výkupu vozidel prováděli prověřování původu vozidel dostupnými prostředky ve veřejných databází. V případě, že vozidlo nebylo evidováno jako odcizené, tak nemohli předpokládat, že výkupem tohoto vozidla a jeho vytěžením na náhradní díly získají do vlastnictví náhradní díl, který pochází z trestné činnosti. Nakonec zákazník servisu, který souhlasí s tím, že servis v rámci zlevnění opravy použije náhradní díl získaný na trhu použitých náhradních dílů, není schopen zjistit, zda servisem použitý náhradní díl v minulosti byl předmětem získaným trestnou činností, či nikoli. Zákazník autoservisu totiž zpravidla není schopen díl, který je mu na vozidle vyměněn, ani najít. Při takovémto výkupu není možné osobu, která prodá náhradní díl z vozidla, které není v evidenci vozidel odcizených, uznat vinnou ze spáchání přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti jen proto, že jeden z dílů vozidla byl v minulosti trestnou činností získán a některým z předchozích vlastníků vozidla, který taktéž nemusel vědět, že pochází z trestné činnosti, do vozidla namontován. Pro to, aby obžalovanému bylo prokázáno naplnění skutkové podstaty přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti, je nutné prokázat, že konkrétní díly pocházejí z trestné činnosti a že obžalovaný věděl o tom, že tento díl pochází z trestné činnosti, nebo alespoň byl srozuměn s tím, že zde existuje značná pravděpodobnost, že předmětný díl pochází z trestné činnosti, a proto z tohoto dílu odstranil identifikační znak. Ve velké většině dílů uvedených ve skutkové větě napadeného rozsudku tyto díly vůbec žádné identifikační znaky nemají a není je tedy možné identifikovat jako díly pocházející z trestné činnosti. I v případě, že některé z těchto dílů identifikační znaky měly a tyto byly odstraněny, nebylo prokázáno, že by obžalovaní věděli, že pocházely z trestné činnosti, nebo by z trestné činnosti pocházet mohly. Nikoli nepodstatnou je též skutečnost, že obžalovaným nebyla prokázána vina u žádného ze skutků uvedených v bodech 2 - 18 obžaloby, nebylo tedy prokázáno, že by vědomě koupili ať již vozidlo, nebo náhradní díly pocházející z trestné činnosti. Okresní soud tak fakticky opřel své rozhodnutí toliko o vyjádření trestně stíhané osoby Jiřího N. získané procesně velmi problematickým způsobem v době před zahájením trestního stíhání obžalovaných. Navíc se jednalo osobu odsouzenou pro majetkovou trestnou činnost, která se v době podání vysvětlení nacházela ve výkonu trestu odnětí svobody, v době, kdy na svobodě pobývala, měla s obžalovanými spory, a navíc zneužívala návykové látky (pervitin). Věrohodnost takovéto osoby je více než sporná. Soud se sice věrohodností Jiřího N. zabýval, ale zcela překvapivě vyhodnotil tuto osobu jako věrohodnou, ačkoli v době, o které svědek vypovídal, užíval pervitin. Za této situace nelze výpověď osoby výše uvedené charakteristiky získané za nestandardních podmínek ve velmi problematickém procesním postavení použít jako klíčový důkaz, o který lze opřít odsuzující rozsudek. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, jakési hodnocení důkazů, o které soud opírá odsuzující výrok rozsudku, je uvedeno pouze v bodě 96. odůvodnění napadeného rozsudku. I tato část odůvodnění však neobsahuje konkrétní úvahu soudu v tom smyslu, že by soud konstatoval, na základě jakého konkrétního vyjádření Jiřího N. dospěl k závěru, že konkrétní náhradní díly k vozidlům, jak jsou tyto specifikovány ve skutkové větě rozsudku, pocházejí z trestné činnosti, a dále v tom směru, že obžalovaní Petr a Silvie K. mohli vědět, že právě tyto díly mohou pocházet z trestné činnosti a proto odstranili identifikační údaje. Ve vztahu k obžalované Silvii K. také nebyla vyvrácena obhajoba Silvie K. spočívající v tom, že se Silvie K. zabývala zejména prodejem použitých náhradních dílů. Z provedených důkazů výpověďmi svědků vyplývá, že Silvie K. byla osobou, která se zabývala zejména prodejem náhradních dílů, nikoli tedy primárně jejich výkupem. Za této situace tak Silvie K. nemohla mít povědomost o tom, jaký je původ prodávaného náhradního dílu a nebyla schopna zjistit, zda daný konkrétní díl případně pochází z trestné činnosti. Měla však velmi dobré znalosti o tom, jaké díly požadují zákazníci a věděla tedy, že v případě víceletých náhradních dílů je zájem zákazníků významně nižší, než u náhradních dílů mladšího roku výroby. Z tohoto pohledu je tedy odstraňování identifikačních znaků náhradních dílů postupem možná problematickým z pohledu ochrany spotřebitele, ale nikoli trestným činem. Obžalovaná tak má za to, že provedeným dokazováním

nedošlo k jednoznačnému prokázání viny, nedošlo tedy k prokázání toho, že Silvie K. naplnila jak objektivní, tak subjektivní stránku trestného činu ve smyslu naplnění skutkové podstaty přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti, a navíc je rozsudek, pokud se jedná o odůvodnění výroku o vině, nepřezkoumatelný. Z výše uvedených důvodů proto obžalovaná Silvie K. navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že obžalovanou Silvii K. zprostí obžaloby i ve vtahu ke skutku uvedenému v bodě 1) obžaloby.

4. Státní zástupce v rámci odůvodnění svého odvolání uvedl, že nemá žádných námitek proti úplným a správným skutkovým zjištěním Okresního soudu v Ostravě stran odsuzujících výroků u všech obžalovaných. Tato skutková zjištění, popsaná v napadeném rozsudku, umožnila okresnímu soudu bez důvodných pochybností ve věci rozhodnout. Soudem prvního stupně byla skutková zjištění také správně vyhodnocena v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu a byla zvolena adekvátní právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaných. Nemůže však souhlasit s výměrou trestu uloženého obžalovanému Františku K. a se zprošťujícím výrokem u obžalovaných Petra a Silvie K. Ve vztahu ke zprošťujícímu výroku má za to, že nalézací soud dostatečně nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí a nedostál tak své povinnosti stanovené v § 2 odst. 5 trestního řádu. V rámci trestního řízení získané a provedené důkazy tak nemohl ani řádně vyhodnotit ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu a dalších souvisejících zákonných ustanovení. Z odůvodnění rozsudku stran zprošťujícího výroku vyplývá, že u obžalovaných Petra K. a Silvie K. soud neshledal subjektivní stránku ve formě úmyslného zavinění a dospěl tak závěru, že skutky, jichž se zproštění týká, nejsou trestnými činy. Dokazování však v tomto směru považuje státní zástupce za neúplné, neboť nalézací soud fakticky bezdůvodně rezignoval na státním zástupcem navrhovaný doplňující výslech svědka Libora Z. (viz protokol o HL ze dne 11. 7. 2019, str. 5). Ve zkratce je možno zmínit, že Libor Z. se v minulosti dopouštěl krádeží motorových vozidel, a to mimo jiné s Janem L., pročež již byli pravomocně odsouzeni. Dle jejich výslechů z přípravného řízení (§ 158/9 trestního řádu) měli díly z odcizených vozidel vozit ke K. do dílny. K výslechům u hlavního líčení je možno chronologicky uvést, že Jan L. dne 19. 2. 2018 odepřel vypovídat a Libor Z. téhož dne vypovídal pouze zčásti a k odstranění rozporů mu byla dle § 212 trestního řádu zčásti předestřena jeho svědecká výpověď z přípravného řízení (§ 158/9 trestního řádu). Následně dne 11. 7. 2019 byl k návrhu státního zástupce opětovně vyslechnut Jan L. a z jeho výpovědi mimo jiné vyplynulo, že záležitosti ohledně prodeje dílů z odcizených vozidel řešil s K. Libor Z. a k dotazu, zda K. zajišťovali vozidla na jejich objednávku či zda jim Petr K. zapůjčil dodávku k dovozu autodílů, rovněž nevyloučil, že to mohl řešit Libor. V návaznosti na tyto skutečnosti zachycené v procesně použitelné výpovědi státní zástupce navrhl opětovný výslech Libora Z., což však nebylo senátem akceptováno. Dále nemůže souhlasit s výměrou trestu uloženého obžalovanému Františku K., neboť má za to, že Okresním soudem v Ostravě nebyla dostatečně vyhodnocena zákonná kritéria rozhodná pro stanovení výměry ukládaného trestu. Soud zejména dostatečně pečlivě nevyhodnotil závažnost jednání a osobní poměry obžalovaného při stanovení výměry uloženého podmíněného trestu odnětí svobody. Z hlediska závažnosti je třeba připomenout, že nešlo o izolovaný skutek ale činnost soustavnějšího charakteru, které se obžalovaný dopustil opakovaně. Při hodnocení trestní minulosti jmenovaného obžalovaného soud k jeho tíži přičetl tu skutečnost, že trestnou činnost páchal v průběhu podmíněného upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti z trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 2 T 84/2014, tedy v době, kdy měl vést řádný život. Ze svědeckých výpovědí Jiřího N. však vyplývá, že v dílně u K. pracoval v roce 2014, a to po dobu cca 9 měsíců až 1 rok, přičemž v tomto období zde byl zaměstnán i obžalovaný František K. K doručení citovaného trestního příkazu Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 2 T 84/2014 došlo dne 11. 6. 2014 a právní moci nabyl dne 20. 6. 2014. Nad rámec hodnocení provedeného soudem tak lze z těchto skutečností dovodit, že František K. se projednávané trestné činnosti dopouštěl již v průběhu předchozího trestního řízení a nadto i v průběhu zkušební doby předchozího podmíněného odsouzení, tedy v době, kdy měl vést řádný život. Je tedy zřejmé, že předchozí řízení nebylo dostatečným varováním a aktuálně uložený trest, který nedosahuje ani hranice dolní 1/4 zákonné výměry, je trestem nepřiměřeně mírný a i uložená zkušební doba není

dostatečná ke sledování chování obžalovaného. Z výše uvedených důvodů tedy státní zástupce navrhl, aby Krajský soud v Ostravě rozsudek Okresního soudu sp. zn. 6 T 168/2017 ze dne 12. 11. 2019, podle § 258 odst. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušil v jeho části, jíž byl obžalovaní Petr K. a Silvie K. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni od obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě sp. zn. 1 ZT 14/2016 ze dne 20. 9. 2017 pro skutky v ní popsané pod body 2-18) a podle § 259 odst. 1 trestního řádu s přihlédnutím k § 259 odst. 5 písm. a) trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí a dále navrhl, aby Krajský soud v Ostravě napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu zrušil ve výroku o trestu uloženému obžalovanému Františku K. a aby podle § 259 odst. 3, odst. 4 trestního řádu sám ve věci rozhodl a uložil obžalovanému Františku K. při nezměněném výroku o vině podmíněný trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců za současného stanovení zkušební doby v trvání 24 měsíců, kterýžto zcela odpovídá kritériím stanoveným v § 39, § 55, § 81 a§ 82 trestního zákoníku.

5. U veřejného zasedání obžalovaná Silvie K. stejně jako státní zástupce setrvali na svých odvolacích námitkách. Státní zástupkyně dodala ke zprošťujícímu výroku zejména to, že by mělo být dokazování doplněno i o bližší zjištění ze spisů, kde byli odsouzeni pachatelé trestné činnosti, kteří měli převést na obžalované věci z odcizených vozidel, a to k vyhodnocení vědomosti obžalovaných o tom, že se jedná o odcizené věci, kdy zde by přicházelo v úvahu zjištění, zda pachatelé a jakým způsobem vypovídali o následné dispozici s věcmi a převedení těchto věcí do dispozice na obžalované, kdy tyto výpovědi by mohly být následně čteny jako listiny k vyhodnocení věrohodnosti těchto svědků. Nabízí se zde i porovnání hodnoty prodejní ceny věcí se skutečnou hodnotou těchto věcí, což by byla taky okolnost podstatná k vyhodnocení vědomosti obžalovaných, že se jedná o věci z trestné činnosti a rovněž by bylo vhodné, aby bylo porovnáno i účetnictví samotných obžalovaných, jak takovéto nákupy byly vedeny v jejich účetnictví. Pokud se týká výroku o vině tak, jak je konstatováno v odůvodnění odvolání státního zástupce, uvedla státní zástupkyně, že nalézací soud zde provedl důkazy v souladu s ust. § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy ustálil skutkový děj, o němž nejsou důvodné pochybnosti a zcela správně aplikoval i ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, když dospěl k závěru o vině obžalovaných na podkladě svědecké výpovědi N. ve spojení s listinnými důkazy, a to sešitky, kde bylo nějakým způsobem zadokumentováno, jaké identifikační znaky u jakých vozidel mají být provedeny. Lze připustit, že přestože v bodě 97. nalézací hovoří o tom, že obžalovaní si byli vědomi, že se jedná o vozidla či díly pocházející z trestné činnosti, tak tato slova se nenachází ve výrokové části rozsudku o vině, kdy se státní zástupkyně domnívá, že by bylo možno sjednat nápravu a nedošlo přitom k rozhodnutí v neprospěch obžalovaných, kdy by takovéto napravení vady rozsudku, která se spíše blíží nějaké písařské chybě, byla učiněna z podnětu odvolání obžalované Silvie K.

6. K žádosti Silvie K. a Františka K. proběhla veřejná zasedání v nepřítomnosti těchto osob.

7. Odvolání byla podána včas, to jest před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 trestního řádu), oprávněnými osobami [§ 246 odst. 1 písm. a, b) trestního řádu] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu) neshledal ani jiného důvodu k jeho zamítnutí podle § 253 odst. 1 trestního řádu či odmítnutí podle § 253 odst. 3 trestního řádu.

8. Krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 trestního řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalované Silvie K. je důvodné. Naproti tomu k opačnému závěru dospěl, pokud jde o odvolání státního zástupce.

9. V řízení, jež rozsudku předcházelo, neshledal odvolací soud žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebyl tedy důvod k jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

10. Okresní soud rozvedl, jaké důkazy provedl, jak je hodnotil a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Nalézací soud rovněž provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a tyto ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu vyhodnotil jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Okresní soud nicméně dospěl, pokud jde o bod

1) napadeného rozsudku, k chybným závěrům, v důsledku čehož rozhodl krajský soud způsobem vyjádřeným ve výroku napadeného rozsudku. Pokud jde o zprošťující výrok, krajský soud v tomto pochybení neshledal a rozhodl tak o zamítnutí odvolání státního zástupce dle § 256 trestního řádu.

11. Skutkovou podstatu přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019 naplní ten, kdo zastírá původ věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky nebo v cizině.

12. Co se týče odvolání Silvie K., tak pokud jde o bod 1) napadeného rozsudku krajský soud akcentuje, že v popisu skutku, na rozdíl od bodů 2-17) a 18) chybí skutečnost, že obžalovaná Silvie K. (a tím pádem rovněž již pravomocně odsouzený Petr K.) odstraňovali identifikátory jednotlivých dílů s vědomím, že motorová vozidla, ev. díly z těchto, pocházely z trestné činnosti. Chybí tak základní znak skutkové podstaty přečinu legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 trestního zákoníku, a obžalovaná Silvie K., a rovněž tak již odsouzený Petr K., tak nemohli způsobem popsaným ve výroku napadeného rozsudku skutkovou podstatu tohoto přečinu naplnit. Okresní soud popis skutkového děje pod bodem 1) napadeného rozsudku převzal z obžaloby státního zástupce ze dne 20. 9. 2017 sp. zn. 1 ZT 14/2016, kdy namístě je zdůraznit, že způsobem popsaným ve výrokové části napadeného rozsudku pod bodem 1) bylo vůči obžalované Silvii K. i již odsouzenému Petru K. zahájeno i trestní stíhání pro výše uvedený přečin. V samotném odstraňování či znehodnocování VIN kódů a dalších identifikačních štítků, aby nemohl být zjištěn jejich původ, dle závěru krajského soudu odpovědnost za trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti ve smyslu ust. § 216 trestního zákoníku bez dalšího spatřovat nelze.

13. Krajský soud by nemohl tuto skutečnost, protože nejde toliko o upřesnění skutku, ale jak shora uvedeno, základní znak skutkové podstaty, zhojit a musel by tak věc vrátit okresnímu soudu za účelem zjednání nápravy. Nicméně vzhledem ke skutečnosti, že odvolání bylo, pokud jde o bod 1) napadeného rozsudku, podáno toliko obžalovanou Silvou K., rozšíření popisu skutku tak, aby naplnilo skutkovou podstatu přečinu legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 trestního zákoníku, by bylo v neprospěch Silvie K., kdy takto krajský soud v souladu s trestním řádem postupovat nemohl. Nad rámec shora uvedeného krajský soud dále podotýká, že rovněž chybí časové zařazení trestné činnosti obžalovaných, resp. její počátek.

14. S ohledem na výše uvedené považuje krajský soud všechny další odvolací námitky za bezpředmětné.

15. Krajský soud tak obžalovanou Silvii K. zprostil obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Ostravě ze dne 20. 9. 2017 sp. zn. 1 ZT 14/2016 dle § 226 písm. b) trestního řádu, neboť žalovaný skutek není trestným činem.

16. Dle § 261 trestního řádu prospívá-li důvod, z něhož rozhodl odvolací soud ve prospěch některého obžalovaného, také dalšímu spoluobžalovanému nebo zúčastněné osobě, rozhodne odvolací soud vždy též v jejich prospěch. Stejně rozhodne ve prospěch obžalovaného, kterému prospívá důvod, z něhož rozhodl ve prospěch zúčastněné osoby.

17. S ohledem na to, že důvod, na základě kterého došlo ke zproštění obžalované Silvie K., prospívá i Petru K., bylo tak namístě ve smyslu ust. § 261 trestního řádu užít tento postup i ve vztahu k této osobě.

18. Pokud jde o odvolání státního zástupce do zprošťujícího výroku, pak krajský soud poukazuje na odůvodnění rozsudku okresního soudu pod bodem 107 napadeného rozsudku a dodává následující.

19. Lze zrekapitulovat, že pro obžalobu klíčoví svědci Jan L., Libor Z. a David F. (a rovněž pak svědci Martin K. či Tomáš M.) v rámci procesně relevantních výpovědí obžalované Silvii ani Petra K. z trestné činnosti pod body 2-17 a 18 neusvědčili.

20. Svědek Jan L. nezopakoval výpověď, kterou učinil dne 23. 4. 2015 a 6. 8. 2015 ve smyslu ust. § 158 odst. 9 trestního řádu (č. l. 237, č. l. 245) před zahájením trestního stíhání, v dalších fázích trestního řízení, kdy po zahájení trestního stíhání dne 22. 3. 2016 odmítl vypovídat, resp. dne 12. 5. 2016 (č. l. 255) uvedl, že si na nic nepamatuje. V rámci hlavního líčení dne 19. 2.2018 (č. l. 5024) odmítl vypovídat, následně (č. l. 5101) vypověděl toliko, že K. znal, jezdil tam pro díly na Octavii, na vrakovišti byl, vozidlo ve stavu pojízdném tam neviděl, neregistroval, že by od někoho vykupovali díly ani o tom neměl informace, s krádežemi přestal v roce 2014, neví, kdy s nimi začal. K dotazu

státního zástupce, co s kradenými auty udělal, svědek odmítl vypovídat, s tím, že si na nic nepamatuje, je ve výkonu trestu odnětí svobody už 4,5 roku. Ví, že kradli auta, ta rozebírali, ale celá auta neprodávali. Z dílů odstranili identifikační znaky a pak je prodávali různým lidem, včetně obžalovaným, ale těm řekli, že je to z legálních aut, že to je z „havárek". S Petrem K. se kontaktoval tak, že za ním přijel na firmu, jezdil tam se Z. Od Petra K. neměl půjčené auto na převoz dílů. Poté, co byla svědkovi dle § 212 trestního řádu předestřena výpověď z 23. 4. 2015 a 6. 8. 2015, uvedl k rozporům, že nikdy obžalovaným nevozil celá auta, a když jim vozil díly, tak tam byly odstraněny znaky, aby to nešlo dohledat, nevěděl, že vykupují kradená auta, bral před výslechy hodně drog. Připustil, že si od Petra K. Libor Z. půjčoval vozidlo (zn. Transporter), on měl vůz z půjčovny. Jezdilo tam hodně lidí, neví, jestli vozili kradená auta, neví, proč uváděl, že s Liborem nebyli jediní, kdo tam prodával kradená auta, už se k tomu nechce vyjadřovat. K dotazu, zda K. zajišťovali vozidla na jejich objednávku či zda jim Petr K. zapůjčil dodávku k dovozu autodílů, rovněž nevyloučil, že to mohl řešit Libor.

21. Libor Z. byl vyslýchán jako svědek před zahájením trestního stíhání dne 6. 8. 2015 (č. l. 275-280 spisového materiálu), kdy však výpověď, ze které by bylo možno dovodit trestní odpovědnost obžalovaných za jim kladenou trestnou činnost, již po zahájení trestného stíhání nezopakoval, kdy z výpovědi ze dne 24. 3. 2016 (č. l. 282) toliko vyplynulo, že u K. pracoval v roce 2014 cca 3 až 4 měsíce, rozebíral u nich vozidla na náhradní díly, nikdy jim neprodal žádné vozidlo, ale jen díly, a to z některých vozidel zn. Škoda Octavia, za které byl odsouzen, K. přitom nemohli vědět, že tyto pocházeli z kradených vozidel, tvrdil, že náhradní díly jsou z bouraného vozu. U hlavního líčení dne 19. 2. 2018 (č. l. 5024) nejprve odmítl vypovídat, následně uvedl, že neví, že by se na vrakovišti nacházely díly s odstraněnými identifikátory. Pokud ano, K. o tom nemohli vědět. Všechny díly, které viděl, byly z rozbitých aut, neví, jak se tam dostávaly. Neví, že by do dílny nějaké osoby vozily odcizená auta nebo díly z nich. Poté, co mu byla předestřena výpověď dle § 212 trestního řádu na č. l. 279-poslední odstavec a na č. l. 280 první odstavec *(K dotazu, zda ví o tom, že by i někdo další prodával odcizená vozidla nebo jejich části Petru K. nebo jeho manželce, uvádí, že k nim jezdí určitě více lidí, než jak jezdil on s L., ale osobně tyto lidi nezná, Petr K. mu neříkal konkrétní jména. Ví, že nejsou jediní, kdo k nim jezdili.*), uvedl, že tak vypověděl po nátlaku policejního orgánu.

22. Svědek David F. pak u hlavního líčení dne 19. 2. 2018 toliko vypověděl, že K. neprodával kradené vozidlo či díly a nezná nikoho, kdo by jim kradené vozidlo nebo díly prodával. To, že byly u K. nalezeny díly z vozidel, která odcizil, za to nemůže, jestli někomu prodal auto a on ho rozebral, to opravdu neví.

23. Je tak evidentní, že v případě trestné činnosti pod body 2-17) napadeného rozsudku absentují procesně použitelné důkazy, na základě kterých by bylo možno dospět k závěru, že obžalovaní Silvie a Petr K. zakoupili díly z vozidel pocházejících z trestné činnosti svědků L., Z. či F. a dalších osob, s vědomím, že tyto pochází z trestné činnosti, z těchto odstranili identifikační znaky a prodali neznámým osobám, kdy výpovědi těchto svědků, ze kterých by bylo možno dovodit trestní odpovědnost obžalovaných, byly provedeny v přípravném řízení dle § 158 odst. 9 trestního řádu a tyto bylo možno následně toliko předestřít ve smyslu ust. § 212 trestního řádu. Sami obžalovaní (resp. odsouzený Petr K.) trestnou činnost popřeli, když uvedli, že pokud od někoho vykupovali díly, byli to lidé, o kterých věděli, že opravují vozidla a měli za to, že se jedná o díly, které jim po opravě zůstaly. Okresní soud pak správně uvedl, že pokud se jedná o výpověď svědka N., pak se tento sice vyjádřil, že se na vrakovišti rozebírala nepoškozená vozidla, a že obžalovaní Petr a Silvie K. chtěli, aby se tyto díly co nejrychleji tzv. ztratily z očí, avšak nedokázal ke konkrétním vozidlům říci, zda obžalovaní věděli, že se jedná či nejedná o kradená vozidla. Jemu sice Libor Z. řekl, že tam vozil kradená auta, ale jestli to věděli K., nevěděl. Svědek Jan L. uvedl, že obžalovaným řekli, že díly pocházejí z legálních aut. Svědek Libor Z. uvedl, že pokud na vrakovišti byly nějaké díly z kradených aut, tak o tom K. nemohli vědět. Svědek David F. uvedl, že K. nikdy neprodával kradené vozidlo či díly z něho. Svědek Tomáš M. nezná vrakoviště v Ostravě. Svědek Martin K. uvedl, že kradl auta a navigace a že Petr K. o tom asi nevěděl.

24. Pokud jde o bod 18) napadeného rozsudku, v daném případě sice byly na základě provedených prohlídek jiných prostor a pozemků citovaných v napadeném rozsudku zajištěny díly uvedené pod zmiňovaným bodem 18) napadeného rozsudku, kdy tyto pocházely z konkrétní trestné činnosti, nicméně absentují opět procesně použitelné důkazy, na základě kterých by bylo možno dovodit, že obžalovaní Petr a Silvie K. věděli, že tyto pocházejí z trestné činnosti, kdy na těchto nebyly odstraněny identifikační znaky.

25. Lze tak uzavřít, že zatímco pod bodem 2-17) napadeného rozsudku bylo kladeno za vinu obžalovaným Silvii a Petru K., že měli zakoupit od Jana L., Libora Z., Davida F., Tomáše M. či dalších neznámých osob díly pocházejících z vozidel kradených těmito osobami, které následně prodali neznámým osobám, přičemž po zahájení trestního stíhání relevantní svědci změnili své výpovědi, pod bodem 18) napadeného rozsudku sice byly jednotlivé díly zajištěny, kdy tyto měli obžalovaní vykoupit od Libora Z., Jana L., Davida F. a dalších neznámých osob, kteří však, jak shora uvedeno, v procesně použitelných výpovědích obžalované neusvědčují, kdy z jednotlivých dílů nebyly odstraněny identifikátory a nelze tak jednoznačně dospět k závěru, že obžalovaní věděli, že právě tyto díly pochází z trestné činnosti shora uvedených osob.

26. Státním zástupcem navrhovaný opětovný výslech svědka Libora Z., byť lze okresnímu soudu vyčíst, že se s návrhem na provedení tohoto důkazu nevypořádal, s ohledem na jeho předchozí výslechy, kdy opakovaně setrval na své výpovědi, nepovažuje krajský soud za důkaz, který by mohl trestnou činnost obžalovaných více objasnit. Pokud pak jde o zanesení relevantních údajů o prodeji dílů do účetnictví obžalovaných K., krajský soud připomíná, že Petr K. vypověděl, že díly byly vedeny v účetnictví, které ale není kompletní, protože jim vykradli vozidlo s částí účetnictví. Krajský soud nedospěl k závěru, že by mělo být dokazování doplněno i o bližší zjištění ze spisů, kde byli odsouzeni pachatelé trestné činnosti, kteří měli převést na obžalované věci z odcizených vozidel, a to k vyhodnocení vědomosti obžalovaných o tom, že se jedná o odcizené věci, kdy zde by přicházelo v úvahu zjištění, zda pachatelé a jakým způsobem vypovídali o následné dispozici s věcmi a převedení těchto věcí do dispozice na obžalované, kdy tyto výpovědi by mohly být následně čteny jako listiny k vyhodnocení věrohodnosti těchto svědků, neboť, jak shora uvedeno, svědci Jan L., Libor Z. nebo David F. byli ve věci opakovaně slyšeni, došlo k předestření jejich výpovědí z přípravného řízení ve smyslu ust. § 212 trestního řádu, a byť lze mít důvodné pochybnosti o věrohodnosti těchto svědků, nic to nemění na skutečnosti, že ve věci nejsou procesně použitelné důkazy, na základě nichž by bylo možno dospět k závěru o vině obžalovaných.

27. Následně byl odvolacím soudem přezkoumán výrok o trestu. Pokud jde o trestní sazbu, okresní soud vycházel z § 216 trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 1. 2019, části věty za středníkem, podle kterého spáchá-li takový čin ve vztahu k věci, která pochází z trestného činu, na který zákon stanoví trest mírnější, bude potrestán tímto trestem mírnějším. Soud proto vycházel z trestní sazby stanovené pro přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 trestního zákoníku a ukládal trest v rozmezí do dvou let ukládán v sazbě stanovené pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 trestního zákoníku a ukládal trest v rozmezí dvou let.

28. Krajský soud předně poznamenává, že důvod zrušení rozsudku ve výroku o trestu dle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu spočívá v nepřiměřenosti trestu. Uložený trest tedy nemůže být buď příliš (nepřiměřeně) mírný nebo příliš (nepřiměřeně) přísný. Je-li však pouze mírný nebo naopak pouze přísný, bez atributu ve formě současné nepřiměřenosti, není zákonného důvodu, aby odvolací soud do něj jakkoli zasahoval.

29. Okresní soud nepochybil, když obžalovanému uložil trest odnětí svobody nespojený s jeho přímým výkonem. Obžalovaný František K. má v opise z evidence rejstříku trestů toliko jeden záznam, kdy však k tomuto již nelze přihlížet. Okresní soud přiléhavě poukázal i na to, že obžalovaného podíl na trestné činnosti nebyl zásadní a je nutno přehlédnout též k časovému odstupu od trestné činnosti obžalovaného. Pokud za této situace okresní soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 1 roku a 6 měsíců, nepochybil. Výše uvedený trest odpovídá všem zákonným kritériím uvedených v ust. §§ 38-39 trestního zákoníku.

30. S ohledem na shora uvedené bylo odvolání státního zástupce zamítnuto a k odvolání obžalované Silvie K. bylo rozhodnuto jak shora uvedeno.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:
a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) trestního řádu nebo 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 31. března 2021

JUDr. Čestmír Duda v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Pavla Růžičková

Shodu s prvopisem potvrzuje: Marie Bočková